

СТАЗАМА КОЈИМА СУ ВЕЛИКАНИ ХОДИЛИ

По завршеној Светој Архијерејској Литургији, у Храму Васкрсења Христовог у Ваљеву дана 19.05.2019. године, Њихова Преосвештенства Епископи Милутин и Силуан су се поклонили моштима Светог Владике Николаја и обишли гроб архимандрита Авакума (Ђукановића). Добијање новог свештенослужитеља велики је и важан догађај за манастир Лелић. Као добри домаћин и брижни старатељ о својој обитељи, лелићки игуман Георгије сабрао је за трпезом љубави Преосвећене Епископе Милутина и Силуана и сву служашчу братију, да се у здравље јеромонаху Герасиму чаша подигне, прослави како лепи српски обичаји налажу. По благослову Владике Милутина, игуману Георгију честитке је упутио некадашњи лелићки сабрат архимандрит Петар (Радуловић), који данас службује у манастиру Светог Саве у Илајну (Аустралија). Задужбину Владике Николаја и повленске крајолике носи у срцу. Баш као и надлежни му архијереј Владика Силуан, који се светој српској земљи увек радо враћа. Да упије нова надахнућа и у име свих благочестивих Срба са Петог континента почаст укаже великанима које је кроз векове недрила и одгајала. Крај гроба надалеко вољеног лелићког игумана Авакума

отпојан је Васкршњи тропар, а потом су се Владике Силуан и Милутин, у пратњи старешине Храма Васкрсења Христовог, протојереја – ставрофора Драгомира Јовановића, упутиле на Равну Гору, место са ког је 1941. године отпочела антифашистичка борба на тлу окупиране Европе. Под командом генерала Драгољуба – Драже Михаиловића, овде су барјак слободе развили српски соколови. Спремни да, попут предака који су најславније странице историје својим војевањима исписали, и сами положе живот за ближње и слободу отаџбине. Јер, већих светиња за Србина светосавца нема, нити бити може. С молитвеном љубављу својих епархиота пред којом нестају сви километри који нас географски деле, Владика Силуан чини помен „Чича Дражи“ на Равној Гори. По благослов прилазе две породице мештана. Праве „домаће цркве“, да је милина сусрести их, каже Владика Милутин.

Недалеко од Равне Горе је село Струганик, где успомену на једног од највећих војсковођа српске и светске историје Војводу Живојина Мишића чува

његова родна кућа. Данас је то меморијални комплекс, чији историјски и етнолошки део намерника воде у дане одрастања славног солдата, живот његове породице и његов немерљив допринос борби за слободу српског народа у Балканским ратовима, а посебно Колубарској бици у Великом рату, која је преокренула ток овог оружаног сукоба и дала нарочит допринос војној науци у целини. Добродошлицу пружа потомак славног војводе, праунук брата му, што Владика Силуану чини посебну радост. Јер, намах из његове срдачности исијава сво оно добро што је јунака заувек настанило у сећање српског народа. Аустралијски Срби то знају и чувају. Сабрани у својим храмовима молитве узносе и својим потомцима приповедају о херојима из завичаја. Да по узору на њих у врлини расту и национални идентитет сачувају. „Ово је велики дан за мене и све њих, који су са мном сада, иако физички далеко“, каже Владика Силуан са великом љубављу и поносом на своја духовна чеда. Разгледајући поставку родне куће уз чувену крилатицу војводину: „Ко сме тај може, ко не зна за страх, тај иде напред“, настоји да им сваки детаљ овог знаменитог комада српске земље фотографијом и сећањем пренесе. Да га доживе и оком и ухом, баш како у дубини душе с њим живе. Благодарјећи домаћину на срдачном дочеку, посетиоци одлазе. Са благословом овом лепом крају и жељом да их пут поново њему нанесе.

pravoslavie.ru/srpska